

דף עו.

עין משפט א.

אה"ע סימן ב סעיף ג

ב. משפחה פ שהעידו עליה שניים שנתערב בהם ממזר או חלל או שפחה ז, אם היא משפחת כהנים בודק ח' אמהות, ואם לויים או ישראלים ק בודק עשר דבהם העירוב מצוי יותר.

ג. אשה שבאה להנשא אינה חייבת לבדוק ר' דלא הוזהרו כשרות להנשא לפסולים.

עין משפט ד.

אה"ע סימן ז סעיף כב

כב לד. כהנת מותרת לחלל דלא הוזהרו כשרות, שנאמר בני אהרן ולא בנות אהרן, וה"ה לגר ולמשוחרר.

אה"ע סימן ב סעיף ג

עין לעיל עין משפט א

פ. מגמ' קידושין ע"ו, וכתובות כ"ו, והיינו שקרא עליה ערעור בב' עדים כ"כ הרמב"ם אבל לרש"י היינו אפי' בקול בעלמא כ"כ הח"מ.

ורש"י מפרש דיצא קול היינו ששניים הוציאו קול אבל לא שהעידו דאם העידו ודאי גם האשה חייבת לבדוק בבואה להנשא לאותה משפחה והשו"ע פסק כהרמב"ם ועיין בב"ש ס"ק ט'.

צ. ואם נתערב עבד במשפחה אינו פוסל כ"כ הח"מ.

ק. המ"מ תמה דבגמ' משמע דצריך לבדוק י"ב אמהות והניח בצ"ע, ח"מ.

ויש מפרשים בדיקה זו אם הבודק כהן או ישראל כ"כ הר"ן דאם הבודק ישראל, יבדוק ח' אמהות ואם הבודק כהן יבדוק י' אמהות אבל מדברי השו"ע משמע דתלוי במשפחה שקרא עליה הערער אם היא משפחת כהנים או ישראל וכ"כ הב"ש. והגם שספק ממזר כשר מדאורייתא מ"מ הצריכו בדיקה משום מעלה ביוחסין ולא נתבאר אם בדיקה זו צריך ע"י ב' עדים כשרים.

ר. ואם החשש בפסולי קהל כגון ממזרות אף האשה חייבת לבדוק כ"כ הח"מ בס"ק ה' ולא משמע כן מהשו"ע. ועיין בב"ש דכתב דבחשש ממזרות ודאי בודקת ואפי' ע"י קול גרידא כדעת בעל המאור וסיים וראוי להחמיר.

דף עו:

עין משפט א.

אה"ע סימן ב סעיף ג

עיין לעיל דף עו. עין משפט א

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן ב סעיף ב

ב כל המשפחות בחזקת כשרות ומותר לישא מהם לכתחלה, ואעפ"כ אם ראית ב' משפחות שמתגרות זו בזו תמיד (או שני בני אדם שמתגרים זה בזה) (בפ"י יוחסין), או ראית משפחה שהיא בעלי מצה ומריבה תמיד, או ראית איש שהוא מרבה מריבה עם הכל ועז פנים ביותר, חוששין להם וראוי להתרחק מהם, שאלו סימני פסלות הם. וכן כל הפוסל אחרים תמיד, כגון שנותן שמץ במשפחות או ביחידים ואומר עליהם שהם ממזרים, חוששין לו שמא ממזר הוא. ואם אומר להם שהם עבדים, חוששים לו שמא עבד הוא, שכל הפוסל במומו פוסל. וכן מי שיש בו עזות פנים ואכזריות ושונא את הבריות ואינו גומל להם חסד, חוששים לו ביותר שמא גבעוני הוא.

עין משפט ו.

חז"מ סימן ז סעיף ב

ב. ממזר ^ש כשר לדון דיני ממונות, ואפי' שלשתן ממזרים כשרים לדון.
ג. סומא ^ת באחת מעיניו כשר, אבל ^א בשתי עיניו פסול לדון, ^ב וי"א שבעבר ודן, בדיעבד דינו דין.

^ש. מרב יהודה בסנהדרין ל"ו ע"ב, ורמב"ם פ"ב מהלכות סנהדרין.
^ת. מעובדא דההוא סמיא דף ל"ד ע"ב ושם רק באחת מעיניו. והסמ"ע כתב הטעם בשם הרא"ש שהרי גמר דין מהני בלילה וסומא רואה באחת מעיניו טפי וא"כ כשר אפי' לתחילת דין.
^א. וכתב בסמ"ע הטעם דאיתקש לנגעים, ועיין פ"ת, ובשתי עיניו פסול אפי' נסמא בגמר הדין, ועיין בנתיבות בביאורים.
^ב. כ"כ הב"ח. וצ"ל שזה לשיטתו בסוף סי' ה' ס"ק ה' בש"ך לפסוק כרשב"ם וע"ש בסמ"ע. ועיין בספר פעמוני זהב מה שחילק בין פסול הגוף לפסול בזמן.

עין משפט ז.

יו"ד סימן רמה סעיף ב

ב. ממשכנים על הצדקה אפי' בערב שבת שבעה"ב טרוד בצורכי
שבת ג.

ג. כך פירש רש"י בב"ב מימרא דרב נחמן שם בדף ח'.